

Fényes világban
Vollein Ferenc kiállításán

Talán az évek, hét évtized
rongálták, koptatták szememet.
Sötétnek, fakónak mindent azért látok.
Azért látom sápadt
feketének, unt szürkének
gyakran a világot.
Legszebb színem már a fészekmeleg barna,
érezkszerveimet az óvja, takarja.

De e gyönyörű képek között,
mint
aki másik világba költözött
úgy érzem magam. Itt
sok ezer szín kényeztet, elvakít.
Ragyogó csoda ez, tarka.
Ezer az arca.
Egyszerre visszahajít
bozót benőtte, orozta
gyerekkoromba.

Fürdözöm tündöklő fényben.
Futkosok, cigánykerekét vetek
a tündérországi réten,
hová az ezüst- vagy aranyhídon
visszalépdlek merészen.
Ott még a félelmek, gyászok is ragyognak.
Ameddig ellátok,
erős, szerető karok óvnak.
Mindig akad, mit kosárból kínálnak,
kendő, mely arcom törli, ha könnyes, fáradt,
s a fájdalomtól is öröm árad.
Mert ünnep a munka, virágzás, születés,
boldogsághoz vezet helytállás, szenvedés.
Még az a négy lovas sem ott a világ végén,
ők sem riasztanak, ők sem ijesztő rém.
Hiszen annyi itt a szín, ha egy szomorít,
százegy megvigasztal, kétszázegy felvidít.

Nekem, ki már annyi gyarlóságot láttam,
jólesett mártóznom e fényes világban,
frissíteni fáradt, eltompult szememet,
s keresni magamban a régi színeket.

Az alábbi két verset Vollein Ferinek ajánlom szeretettel és köszönettel azért az élményért, melyben képeivel részesített. Kívánom, hogy tehetsége teljesedjen ki a következő évtizedekben, és sikereiben gazdag alkotópályát befutva szerezzen minél több örömet önmagának és a festészet szerelmeinek.

Vonyarcvashegy, 2015. március 21.

Lángi Péter

**Szent István Magyarországá
Vollein Ferenc festménye**

*A felkent király
középen áll.
Palástos, koronás.
Kezében jogar és országalma,
örökölt hatalma, s egy ország sorsa.*

*Balján az ősvallás varázsa,
ámító sámánok bájolása,
volt győzelmek nosztalgiája,
volt bukások táplálta bosszú vágya,
vezérek hatalmi álma.*

*Jobbján új isten lobogója,
máshitű, erősebb Európa.
Fényét papi zsolozsma,
vitézi páncél, kiglancolt fegyver ontja,
szent asszony glóriája
lelküket beragyogja.*

*A királlyal szemben,
földig hajolva csendben
a méltányló késő utókor
hálával hódol.*